

KOPENHASKIE WYTYCZNE PARLAMENTARNE*
Wytyczne dotyczące stosunków między rządami i parlamentami
w sprawach wspólnotowych (standardy minimum)

Bruksela, 27 stycznia 2003

I. Konwent Europejski i COSAC

Protokół w sprawie roli parlamentów państw członkowskich w Unii Europejskiej, załączony do Traktatu z Amsterdamu stwierdza wyraźnie, że kontrola, którą parlament narodowy sprawuje wobec swego rządu w odniesieniu do spraw wspólnotowych, zależy od systemu konstytucyjnego i praktyki poszczególnych państw członkowskich.

Raport grupy roboczej w sprawie roli parlamentów narodowych (z 22 października 2002 r.), przedstawiony w ramach Konwentu Europejskiego, zawiera zalecenie, by COSAC przygotowała kodeks postępowania lub wytyczne, określające stosunki między rządami i parlamentami w sprawach wspólnotowych. Chodzi o zapewnienie wszystkim parlamentom narodowym możliwości sprawowania kontroli i oddziaływania na politykę wspólnotową swoich rządów. Zgodnie z protokołem w sprawie roli parlamentów narodowych, stopień realizacji tych wytycznych będzie zależał od decyzji każdego parlamentu.

Wytyczne te, które na posiedzeniu COSAC w Kopenhadze w dniach 16-18 października 2002 r. nazwano „wytycznymi kopenhaskimi”, mają umożliwić kontrolę i gruntowne rozpatrywanie polityki wspólnotowej rządów oraz polityki Wspólnoty w ogóle.

Biorąc powyższe pod uwagę, COSAC postanowiła określić pewne podstawowe zasady (czy też rodzaj standardów minimum), które pomogą zapewnić wszystkim parlamentom narodowym możliwość czynnego uczestnictwa i oddziaływania na politykę Wspólnoty.

W stosunkach pomiędzy rządem i parlamentem istotne są trzy elementy, które pomagają zapewnić parlamentom narodowym wpływ na politykę Wspólnoty.

Te trzy elementy to: **ilość i jakość informacji** przekazywanych do parlamentu narodowego, **terminy** wymiany informacji oraz **możliwości** wykorzystania przez parlament narodowy uzyskanych informacji tak, **by wywrzeć wpływ na politykę Wspólnoty**.

Uwzględniając powyższe, zaleca się następujące **podstawowe zasady**:

- parlament narodowy otrzymuje istotne informacje na temat inicjatyw Wspólnoty, zarówno od rządu, jak i od instytucji Wspólnoty, w takim terminie, by móc je rozważyć jeszcze zanim zostaną podjęte decyzje,
- parlament narodowy ma faktyczną możliwość wykorzystania uzyskanych informacji, by wywrzeć wpływ na europejską politykę swego kraju, a w konsekwencji - na wspólne decyzje podejmowane w ramach Wspólnoty,

---

* Tekst przyjęty na XXVIII Konferencji Komisji Wspecjalizowanych w Sprawach Wspólnotowych (COSAC), opublikowany w: OJ 2003 C 154, s. 1-2. Tłumaczenie nieoficjalne z jęz. angielskiego: Monika Chabowska-Wybieralska.

- parlament narodowy ma możliwość monitorowania decyzji swojego rządu podejmowanych w systemie wspólnotowym.

II. Zalecenia w sprawie ogólnych wytycznych (Kopenhaskie wytyczne parlamentarne)

Kierując się powyższymi podstawowymi zasadami, zaleca się następujące ogólne wytyczne:

1. Rząd państwa członkowskiego, w porozumieniu z instytucjami Wspólnoty, powinien zapewnić, by parlament narodowy otrzymywał wszystkie dokumenty wspólnotowe, dotyczące legislacji i innych inicjatyw Wspólnoty, gdy tylko stają się one dostępne.
2. Rząd powinien przygotować łatwo dostępne, jasno zredagowane materiały na temat legislacji wspólnotowej itp., przeznaczone dla parlamentów narodowych.

Przykłady:

- rząd może regularnie przekazywać do parlamentu narodowego listy bieżących projektów aktów prawnych Wspólnoty, dokumentów przesłuchań, komunikatów itp.,
- rząd może w określonym terminie opracować dla parlamentu noty wyjaśniające na temat wszelkich istotnych spraw wspólnotowych.

3. Należy zapewnić możliwość odbywania spotkań z ministrami na forum parlamentów narodowych z dużym wyprzedzeniem przed posiedzeniami na szczeblu Wspólnoty. Podczas takich spotkań rząd powinien przedstawiać parlamentowi swoje stanowisko wobec propozycji Wspólnoty.

Przykłady:

- parlament powinien mieć możliwość zadawania pytań ministrom z dużym wyprzedzeniem przed spotkaniami Rady w celu uzyskania wyjaśnień na temat stanowiska rządu w określonych kwestiach,
- parlamentarna komisja ds. europejskich, wspólnie z komisją resortową, powinna mieć możliwość odbywania odpowiedniej liczby spotkań z udziałem ministra, w terminach dostosowanych do spotkań Rady, tak aby parlament mógł rozpatrzyć w sposób rzeczowy tematykę spotkań Rady.

4. Rząd powinien z dużym wyprzedzeniem informować parlament narodowy o decyzjach, które mają zapaść na szczeblu UE, jak również o propozycjach rządowych dotyczących tych decyzji. Dotyczy to zwykłych spotkań Rady, szczytów oraz konferencji międzyrządowych. Parlamente narodowe powinny być również informowane o podjętych decyzjach.

Przykłady:

- rząd może przysyłać porządki przyszłych spotkań Rady wraz z odpowiednimi informacjami o dokumentach legislacyjnych Wspólnoty,
- rząd ma obowiązek przysyłać protokoły z posiedzeń Rady wkrótce po posiedzeniach.

5. Jeśli chodzi o wsparcie administracyjne parlamentów narodowych, to do obowiązków parlamentu narodowego należy zastosowanie powyższych wytycznych z jak największym pożytkiem m.in. poprzez wzmocnienie swego zaplecza administracyjnego i eksperckiego w sprawach UE oraz dostosowanie tego wsparcia do faktycznych potrzeb parlamentu.

III. Publikacja

Proponuje się opublikować powyższe wytyczne, które nie są prawnie wiążące, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, w serii C¹, która zawiera komunikaty oraz informacje o charakterze niewiążącym.

---

¹ Patrz „Nota dotycząca nowych zasad głosowania COSAC” w odniesieniu do publikowania tekstów COSAC w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria C.